

Αιτήματα του προσφεύγοντος

Ο προσφεύγων ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 3ης Μαρτίου 2010 στην υπόθεση PL/2009/1019, σχετικά με την εθνική αγορά χονδρικής διαμεταγωγής δεδομένων IP (transit IP) (υπόθεση PL/2009/1019) και την αγορά χονδρικής ανταλλαγής δεδομένων (peering IP) με το δίκτυο της Telekomunikacja Polska SA·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως

Ο προσφεύγων ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως C(2010) 1234 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής της 3ης Μαρτίου 2010, εκδοθείσας βάσει του άρθρου 7, παράγραφος 4, της οδηγίας 2002/21/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (οδηγία πλαίσιο) (1), με την οποία η Επιτροπή ζήτησε από τον πρόεδρο της πολωνικής ρυθμιστικής αρχής ηλεκτρονικών επικοινωνιών (Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej — Prezes UKE) να ανακαλέσει τα σχέδια μέτρων σχετικά με την εθνική αγορά χονδρικής διαμεταγωγής δεδομένων IP (transit IP) και αγορά χονδρικής ανταλλαγής δεδομένων (peering IP) με το δίκτυο της Telekomunikacja Polska SA, σχέδια τα οποία κοινοποιήθηκαν στην Επιτροπή στις 27 Νοεμβρίου 2009 και πρωτοκολλήθηκαν με τους αριθμούς PL/2009/1019 και PL/2009/1020.

Προς στήριξη της προσφυγή του ο προσφεύγων προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως.

Στο πλαίσιο του πρώτου λόγου, ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή, εκδίδοντας την προσβαλλόμενη απόφαση, προσέβαλε ορισμένους διαδικαστικούς κανόνες, κατά παράβαση της αρχής της χρηστής διοικήσεως και αυτής της αποτελεσματικής συνεργασίας και του μηχανισμού διαβουλευσεως που προβλέπει το άρθρο 7 της οδηγίας πλαίσιο, διότι οι διατάξεις που επικαλείται στην απόφαση αυτή στηρίζονται σε εσφαλμένη μετάφραση των σχεδίων μέτρων που γνωστοποίησε ο προσφεύγων στο πλαίσιο της διαδικασίας κοινοποίησεως, οπότε η Επιτροπή κατέληξε σε εσφαλμένες διαπιστώσεις επί των πραγματικών στοιχείων που αποτελούν τη βάση των κοινοποιηθέντων μέτρων. Ακόμη, ο προσφεύγων αιτιάται την Επιτροπή ότι διέπραξε διαδικαστικές παρατυπίες παραλείποντας να αιτιολογήσει επαρκώς την προσβαλλόμενη απόφαση. Υποστηρίζει ότι η Επιτροπή δεν πρόβη σε καμία επισταμένη και αντικειμενική εξέταση των λόγων για τους οποίους ζήτησε την ανάκληση των κοινοποιηθέντων σχεδίων μέτρων.

Δεύτερον, ο προσφεύγων προσάπτει στην Επιτροπή ότι υπέπεσε σε πρόδηλο σφάλμα εκτιμώντας ότι οι υπηρεσίες ανταλλαγής και διαμεταγωγής δεδομένων μπορούν να υποκαταστήσουν η μία την άλλη. Ο προσφεύγων φρονεί ότι δεν συμβαίνει κάτι τέτοιο, διότι οι ως άνω υπηρεσίες διαφέρουν όσον αφορά τον τομέα τον οποίο αφορά ο όγκος των δεδομένων που ανταλλάσσονται μεταξύ επιχειρήσεων τηλεπικοινωνιών, όσον αφορά τη μέθοδο υπολογισμού του καταβλητέου τιμήματος στο πλαίσιο της παροχής των εν λόγω υπηρεσιών, όσον αφορά τον προσδιορισμό του παρέχοντος τις υπηρεσίες (FSI), αλλά και σε επίπεδο ποιότητας των υπηρεσιών.

Τρίτον, ο προσφεύγων προσάπτει στην Επιτροπή ότι παρέβη επίσης τις διατάξεις του άρθρου 4, παράγραφος 3, ΣΕΕ και του άρθρου 102 ΣΛΕΕ, σε συνδυασμό με τα άρθρα 7, παράγραφος 4, 8, παράγραφος 2, στοιχεία β' και γ', 14, παράγραφος 2, 15, παράγραφος 3, και 16, παράγραφος 4, της οδηγίας-πλαίσιο, εκτιμώντας ότι οι αγορές χονδρικής κυκλοφορίας δεδομένων στην Πολω-

νία (transit IP και peering IP) δεν αποτελούν δύο διαφορετικές αγορές, ότι δεν πρέπει να αποτελούν το αντικείμενο ρυθμίσεως ex ante και ότι η Telekomunikacja Polska SA δεν διαθέτει σημαντική ισχύ στις δύο αυτές αγορές. Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι, σύμφωνα με όσα ορίζουν η σύσταση (2) και οι κατευθυντήριες γραμμές (3), πρόβη σε εξέταση των αγορών έναντι του βασίμου μιας ρυθμίσεως ex ante και αναμφισβήτητα έλεγξε την εφαρμογή των τριών κριτηρίων. Ο εν λόγω έλεγχος επιβεβαίωσε πλήρως ότι οι αγορές peering IP και transit IP πρέπει να αποτελούν το αντικείμενο ρυθμίσεως ex ante, διότι χαρακτηρίζονται από την ύπαρξη σημαντικών και διαρκών εμποδίων, διότι η δομή τους δεν μπορεί να οδηγήσει σε εξέλιξη προς μια κατάσταση αποτελεσματικού ανταγωνισμού κατά τη διάρκεια της υπό κρίση περιόδου και ότι το δίκαιο του ανταγωνισμού δεν αρκεί από μόνο του προς θεραπεία των ελλείψεων που παρατηρούνται στις αγορές.

- (1) Οδηγία 2002/21/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2002, σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (ΕΕ L 108, σ. 33).
- (2) Σύσταση της Επιτροπής, της 17ης Δεκεμβρίου 2007, αναφορικά με σχετικές αγορές προϊόντων και υπηρεσιών στον τομέα των ηλεκτρονικών επικοινωνιών, οι οποίες επιδέχονται εκ των προτέρων κανονιστική ρύθμιση, σύμφωνα με την οδηγία 2002/21/EK του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με κοινό κανονιστικό πλαίσιο για δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών [κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(2007) 5406] (ΕΕ L 344, σ. 65).
- (3) Κατευθυντήριες γραμμές της Επιτροπής της 11ης Ιουλίου 2002 για την ανάλυση αγοράς και την εκτίμηση της σημαντικής ισχύος στην αγορά βάσει του κοινοτικού πλαισίου κανονιστικών ρυθμίσεων για τα δίκτυα και τις υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών (ΕΕ C 165, σ. 6).

Προσφυγή-αγωγή της 21ης Μαΐου 2010 — Ισπανία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-230/10)

(2010/C 209/65)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων-ενάγων: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: M. Muñoz Pérez)

Καθής-Εναγόμενη: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα του προσφεύγοντος-ενάγοντος

Το προσφεύγον-ενάγον ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την απόφαση 2010/152/ΕΕ της Επιτροπής, της 11ης Μαρτίου 2010, περί εξαίρεσεως από την κοινοτική χρηματοδότηση ορισμένων δαπανών που πραγματοποιήθηκαν από τα κράτη μέλη στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΕΓΤΠΕ), Τμήμα Εγγυήσεων, στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και στο πλαίσιο του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ), κατά το μέρος που αποτελεί αντικείμενο της προσφυγής ακυρώσεως, και
- να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Η προσφυγή στρέφεται κατά δύο οικονομικών διορθώσεων που αποφάσισε να πραγματοποιήσει η Επιτροπή και βασίζεται σε παράβαση των διατάξεων του κανονισμού (ΕΚ) 2200/96 του Συμβουλίου, της 28ης Οκτωβρίου 1996, για την κοινή οργάνωση των αγορών στον τομέα των σπωροκηπευτικών, ⁽¹⁾ του κανονισμού (ΕΚ) 1433/2003 της Επιτροπής, της 11ης Αυγούστου 2003, σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) 2200/96 του Συμβουλίου όσον αφορά τα επιχειρησιακά ταμεία, τα επιχειρησιακά προγράμματα και ταμεία και τη χρηματοδοτική ενίσχυση ⁽²⁾ και του κανονισμού (ΕΚ) 1432/2003 της Επιτροπής, της 11ης Αυγούστου 2003, σχετικά με τους λεπτομερείς κανόνες εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 2200/96 του Συμβουλίου όσον αφορά την αναγνώριση των οργανώσεων παραγωγών και την προαναγνώριση των ομάδων παραγωγών ⁽³⁾, που επικαλέστηκε η Επιτροπή, προκειμένου να δικαιολογήσει τις εν λόγω διορθώσεις.

Όσον αφορά την εξαίρεση των δαπανών περιβαλλοντικής διαχείρισης συσκευασιών, η Επιτροπή ερμηνεύει το άρθρο 15, παράγραφος 5, του κανονισμού 2200/96 και το παράρτημα Ι του κανονισμού 1433/2003, κατά την έννοια ότι, κατά τον καθορισμό του ποσού των επιλέξιμων δαπανών, τα κράτη μέλη πρέπει να τηρούν τον κανόνα ότι μόνον οι δαπάνες που φέρουν οι οργανώσεις παραγωγών συγχρηματοδοτούνται, ως εκ τούτου απαιτείται σχετικός ειδική απόδειξη.

Το Βασίλειο της Ισπανίας φρονεί ότι, από την τελεολογία και το γράμμα των εν λόγω διατάξεων δεν προκύπτει ότι πρέπει να αποδειχτεί σαφώς ότι τη δαπάνη έφερε οργάνωση παραγωγών. Εν πάση περιπτώσει, είναι γεγονός ότι οι οργανώσεις παραγωγών φέρουν τις δαπάνες περιβαλλοντικής διαχείρισης συσκευασιών, δεδομένου ότι οι έμποροι τις μετακυλίνουν σε αυτούς μέσω των χαμηλότερων τιμών που τους καταβάλλουν για τα προϊόντα τους.

Όσον αφορά τις ανεπάρκειες του συστήματος ελέγχου για την αναγνώριση της οργανώσεως των παραγωγών SAT Royal, η Επιτροπή φρονεί ότι η απαγόρευση συγκεντρώσεως πλέον του 20 % των ψήφων μιας οργανώσεως παραγωγών σε ένα μόνο μέλος πρέπει να εφαρμόζεται και στα φυσικά πρόσωπα που είναι μέτοχοι εταιριών, οι οποίες, με τη σειρά τους, είναι μέλη οργανώσεων παραγωγών. Το Βασίλειο της Ισπανίας υποστηρίζει ότι η ρύθμιση του άρθρου 14, παράγραφος 2, του κανονισμού 1432/2003 εφαρμόζεται μόνο σε όσους είναι μέλη της οργανώσεως, χωρίς να απαιτείται η ανάλυση της συνθέσεως της μετοχικής βάσεως των εταιριών που είναι μέλη οργανώσεων παραγωγών.

⁽¹⁾ ΕΕ L 297 της 21.11.1996, σ. 1 έως 28.

⁽²⁾ ΕΕ L 203 της 12.8.2003, σ. 25 έως 38.

⁽³⁾ ΕΕ L 203 της 12.8.2003, σ. 18 έως 24.

Προσφυγή της 21ης Μαΐου 2010 — Merlin κ.λπ. κατά ΓΕΕΑ — Dusyma (Παιχνίδια)

(Υπόθεση T-231/10)

(2010/C 209/66)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγοντες: Merlin Handelsgesellschaft mbH (Forchtenberg, Γερμανία), Rolf Krämer (Forchtenberg), BLS Basteln, Lernen, Spielen GmbH (Forchtenberg), Andreas Hohl (Künzelsau, Γερμανία) (εκπρόσωπος: R. Kramer, δικηγόρος)

Καθού: Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: Dusyma Kindergartenbedarf GmbH (Schonndorf, Γερμανία)

Αιτήματα των προσφευγόντων

Οι προσφεύγοντες ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει την από 17 Μαρτίου 2010 απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) όσον αφορά την υπόθεση R 879/2009-3 και να κηρύξει την ακυρότητα του κοινοτικού σχεδίου ή υποδείγματος 526801-0011·

— επικουρικώς, να ακυρώσει την απόφαση του τρίτου τμήματος προσφυγών και να αναπέμψει την υπόθεση ενώπιον του τμήματος προσφυγών·

— να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Καταχωρισμένο κοινοτικό σήμα του οποίου ζητείται να κηρυχθεί η ακυρότητα: κοινοτικό υπόδειγμα ή σχέδιο αριθ. 526 801-0011 για τα προϊόντα «Παιχνίδια (συμπεριλαμβανομένων των εκπαιδευτικών παιχνιδιών)»

Δικαιούχος του κοινοτικού σήματος: Dusyma Kindergartenbedarf GmbH

Αιτούντες την κήρυξη της ακυρότητας του κοινοτικού σήματος: οι προσφεύγοντες

Απόφαση του τμήματος ακυρώσεως: απόρριψη της αιτήσεως περί κηρύξεως ακυρότητας